

La nova mainadera

La Rita era una jove de 20 anys estudiant a l'Universitat d'Andorra inscrita des de feia poc en el 1er curs d'Infermeria.. Era una família de recursos limitats, amb 3 fills a càrrec i els seus pares van decidir provar sort a Andorra per temes de feina, ja que ajuntaven mans i peus per arribar a final de mes i tirar endavant la família. La Rita era la mitjana entre els seus dos germans varons. I s'estava esforçant en estudiar per tenir aviat una feina fixa i remunerada, i ser més independent econòmicament parlant. Res li feia por. Ni estudiar ni treballar durant les seves estones lliures. De fet, des de que tenia 14 anys, durant els períodes de vacances escolars, alternava petites feines d'eventual.

Un bon dia, mentre fullejava esmorçant el diari gratuït Bon dia, va caure sobre un retall de premsa que deia: "Es busca una persona jove i responsable per cuidar un bebé de 13 mesos a Encamp. I a més amb una remuneració més que generosa, pagada a la setmana; en cas d'aguantar més d'una setmana de prova, duplicarem el sou". A la Rita, l'anunci li cridar molt però que molt l'atenció, sobretot per la paraula "aguantar". Li va fer molta gràcia perquè ella es considerava des de sempre una noia a qui res li feia por ni fàstic. I sobretot perquè necessitava desesperadament els diners. Li va comentar allò als seus pares els quals li van donar el seu consentiment, sempre i quan fos un lloc segur i agradable per a treballar-hi.

I així ho va fer. La Rita es va presentar a casa de la parella del nen de 13 mesos. Un matrimoni anglès que vivia en un atic poc il.luminat, fret i silenciós situat a la carretera dels

Cortals. Sense cap altre aspecte insegur però.

L'entrevista va anar com s'ho esperava i va ésser contratada al cap de 5 minuts de conèixer-la per a una setmana de prova. La parella li va prometre que, passat aquest plaç, si volia seguir cuidant del seu bebé, li pagarien cóm ho van anunciar el doble del que havien acordat en un principi. A la Rita li va estranyar la desesperació vista en els ulls d'aquell matrimoni. Però davant de la necessitat de guanyar uns diners, li va semblar un desafiament digne de bufar i fer ampolles. I va doncs acceptar encantada. A més a més, podria disposar de temps per revisar les lliçons estudiades durant la setmana a l'Universitat.

Només li va sobtar un detall important. No va conèixer la criatura que tenia que cuidar. Va pensar però que ja tindria suficientment temps per presentar-se i jugar- hi. Així com previst, a l'endemà de l'entrevista, va acudir a la casa de la parella anglesa. Aquèsta va avisar-la que no estarien en quan vingues ella. Cosa que no va trobar gens formal.

Quan ja era dins, va evidentment recórrer totes les habitacions de l'atic, per trobar la criatura que tenia que fer-se càrrec. Va anar a la planta de baix del pis i després el segon, armari per armari, racó per racó, i en aquella casa freda i trista, no va trobar rastre de cap nadó .

La Rita no s'ho podia creure. L'havien gastat una broma? Estava en algún programa de càmara oculta? Ni tan sols hi havia un telèfon de contacte en aquella casa per poder trucar i esbrinar qué estava passant.

La Rita, quan es disposava a marxar-se d'aquell lloc lugubre i desolat, va sentir uns sorolls aguts que provenien de la planta de dalt. Ella que no s'acorvardia per res ni per ningú, va

dirigir-se escales amunt fins a col·locar-se davant de la porta d'on provenien els plors. I perquè no creia en els fantasmes ni en les aparicions surrealistes, va agafar el pom de la porta del traster disposada a acabar amb aquella farsa de mal gust.

La seva consciència interior, però, li estava dient que no traspassés el umbral d'aquella habitació i que marxés, tal i com ho havia previst. La curiositat però va poder sobre la consciència i va finalment explorar el contingut d'aquell lloc fosc i húmid.

Mentre buscava un interruptor per poder veure dins de la foscor, una corrent d'aire va fer resonar la porta d'entrada de l'habitació tancant-la darrera de la Rita. No es va sentir mai més parlar de La Rita. No va tornar mai a casa seva. Però tampoc ningú va reclamar la seva desaparició. Perquè els altres membres de la família de la Rita van ser trobats asfixiats en el apartament que tenien de lloguer des de feia una setmana, a causa d'una explosió deguda a una ampolla de gas mal tancada. Això va passar a les 20:13, la mateixa hora que la porta del traster es tanqués darrera de la Rita, en l'atic de la carretera dels Cortals d'Encamp.

Quan la policia estava investigant les causes dels accidents, només van trobar sense ser calcinada una nota de paper blanc. S'hi podia llegir en majúscules i escrit en puny i lletra de la Rita: "Tot aquell que segueixi la meva curiositat será eliminat."